

66-osios Lietuvos mokinių fizikos olimpiados III rato 12 klasės eksperimentinės užduoties sprendimas

Užduotis:

Dviem grafiniais būdais nustatyti srovės elemento parametrus. Sprendimus pagrįsti atitinkamomis analizinėmis išraiškomis.

1 būdas. Išmatuoti įtampos, tenkančios apkrovos varžai R , priklausomybę nuo varžos R . Parinkus tinkamas ašių skales iš grafinės tiesinės priklausomybės nustatyti srovės elemento elektrovarą ε ir vidinę varžą r .

2 būdas. Išmatuoti apkrovos varžoje R išsiskiriančios galios priklausomybę nuo apkrovos varžos R . Nubrėžti grafiką ir iš jo nustatyti srovės šaltinio vidinę varžą r .

Priemonės:

Multimetras, srovės elementas, aštuoni skirtingos varžos rezistoriai, dvi universalios laidų jungtys, du lapai milimetrinio popieriaus.

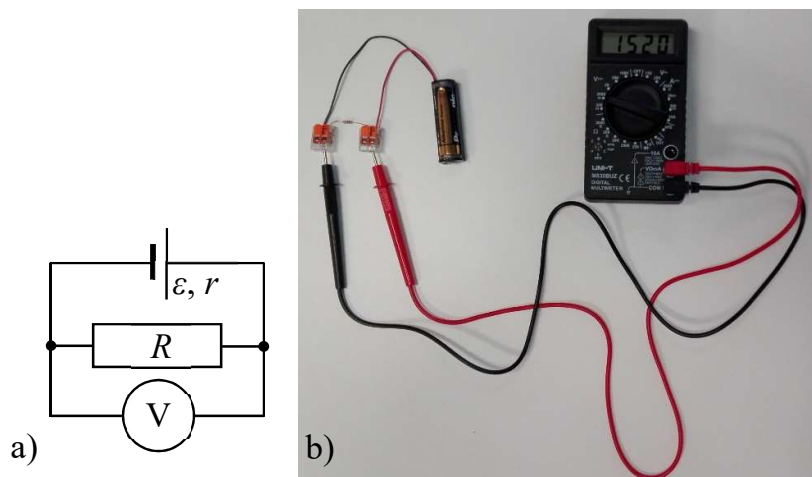
Pastabos:

1. Ardyti srovės elementą griežtai draudžiama. Elementą grąžinus organizatoriams su pažeistu įpakavimu, darbas vertinamas 0 (nuliu) balų.
2. Matuojant multimetru, laidai prijungiami prie dviejų apatinių multimetrometris lizdų (COM ir $V\Omega mA$). Įtampos matavimo režimas multimetre pažymėtas raide $V=$ (intervalai nuo 200 mV iki 1000 V, voltmetro varžą galima laikyti begaline), srovės matavimo režimas – raide $A=$ (nuo 2000 μA iki 200 mA, ampermetro varžą galima laikyti nuline), varžos matavimo režimas – raide Ω (nuo 200 Ω iki 2000 k Ω).

Sprendimas:

Iš pradžių multimetras nustatome ommetro režimu ir išmatuojame visų aštuonių rezistorių varžas. Nominalios eksperimento metu pateiktų rezistorių varžos yra tokios: 10 Ω , 22 Ω , 56 Ω , 100 Ω , 150 Ω , 270 Ω , 390 Ω ir 560 Ω . (2 taškai)

Sujungiame 1 pav. pavaizduotą elektros grandinę. Jame ε ir r yra pažymėta srovės elemento elektrovara ir vidinė varža, R – vieno iš rezistorių varža, V žymimas voltmetras. Multimetras nustatome voltmetro režimu ir, keisdami varžas R , išmatuojame skirtingas įtampas U . (2 taškai)

1 pav. a) elektrinė eksperimento schema ir b) iš eksperimento dalyviams pateiktų priemonių sujungtos elektrinės grandinės nuotrauka. (2 taškai)

1 būdas:

Kadangi voltmetro varža yra begalinė, juo srovė neteka. Srovė, tekanti likusia grandine, nusakoma Omo dėsnio uždarai grandinei:

$$I = \frac{\varepsilon}{r + R}. \quad (1) \quad (1 \text{ taškas})$$

Tada įtampa, tenkanti apkrovos varžai ir matuojama voltmetru, yra:

$$U = \frac{\varepsilon R}{r + R}. \quad (2)$$

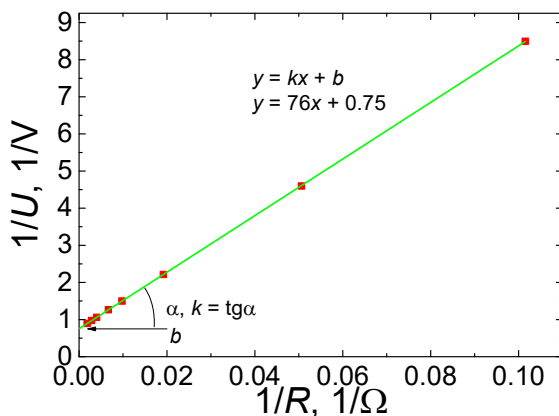
Pertvarkome (2) lygtį į tokį pavidalą:

$$\frac{1}{U} = \frac{r + R}{\varepsilon R} = \frac{r}{\varepsilon R} + \frac{1}{\varepsilon}. \quad (3) \quad (2 \text{ taškai})$$

Pastebime, kad (3) atitinka tiesinę lygtį $y = kx + b$, kurios kintamieji $y = \frac{1}{U}$ ir $x = \frac{1}{R}$, tiesės

polinkio koeficientas $k = \frac{r}{\varepsilon}$, o laisvasis narys $b = \frac{1}{\varepsilon}$.

Išmatuotus duomenis atvaizduojame kaip funkciją $\frac{1}{U} = f\left(\frac{1}{R}\right)$.

(2 taškai)

2 pav. Funkcijos $1/U = f(1/R)$ grafikas.

Per išmatuotus taškus nubrėžę tiesę (žr. 2 pav.), galime nustatyti tiesinės lygties koeficientus k ir b , o iš jų – srovės šaltinio elektrovartą ir vidinę varžą:

$$\varepsilon = \frac{1}{b}, \quad (4) \quad (1 \text{ taškas})$$

$$r = \frac{k}{b}. \quad (5) \quad (1 \text{ taškas})$$

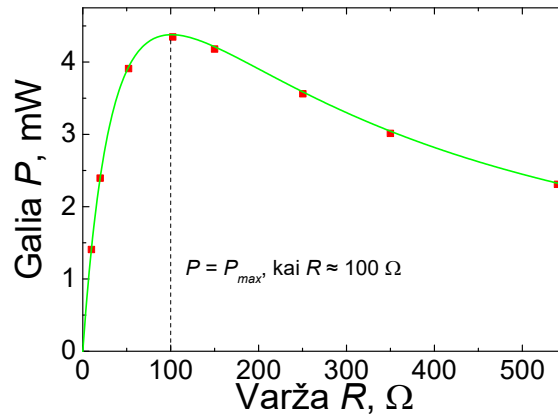
Apskaičiavę, gauname: $\varepsilon = 1,33 \text{ V}$, $r = 101 \Omega$.

2 būdas:

Apkrovos varžoje išsiskirianti elektrinė galia yra:

$$P = UI = \frac{U^2}{R}. \quad (6) \quad (1 \text{ taškas})$$

Apskaičiuojame P kiekvienam iš išmatuotų rezistorių ir atvaizduojame rezultatus kaip funkciją $P = f(R)$.

(2 taškai)

3 pav. Apkrovos varžoje išsiskiriančios elektrinės galios priklausomybė nuo apkrovos varžos.

Iš 3 pav. esančio grafiko matome, kad didžiausia galia išsiskiria, kai $R \approx 100 \Omega \approx r$. Šį teiginį galima įrodyti analitiškai. Į (6) išraišką įstatę (2) lygtį, gauname:

$$P = \left(\frac{\varepsilon R}{r + R} \right)^2 \frac{1}{R} = \frac{\varepsilon^2 R}{(r + R)^2}. \quad (7)$$

Didžiausia funkcijos vertė bus ten, kur jos išvestinė lygi nuliui. Suradę funkcijos $P = f(R)$ išvestinę naudodamiesi daugybos taisykle $(fg)' = f'g + fg'$ ir rezultata prilyginę nuliui, gauname:

$$P' = \left(\frac{\varepsilon^2}{(r + R)^2} \right)' \cdot R + \frac{\varepsilon^2}{(r + R)^2} \cdot R' = \varepsilon^2 \frac{-2}{(r + R)^3} \cdot R + \frac{\varepsilon^2}{(r + R)^2} \cdot 1 = \varepsilon^2 \frac{-2R + (r + R)}{(r + R)^3} =$$

$$= \frac{\varepsilon^2 (r - R)}{(r + R)^3} = 0 \Rightarrow R = r \approx 100 \Omega.$$

(3+1=4 taškai)

Matome, kad tiek grafiškai, tiek analitiškai surastas sprendinys sutampa.